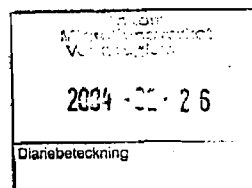

2004-02-19

Utrikesdepartementet

Överklagande i fråga om avvisning m.m.

Regeringens beslut

Regeringen upphäver Migrationsverkets beslut om avvisning och beviljar uppehålls- och arbetstillstånd till och med den 19 februari 2006.

Regeringen avslår överklagandet beträffande flyktingförklaring och resedokument.

Migrationsverket utfärdar bevis om tillstånd och vidtar i övrigt de åtgärder som detta beslut föranleder.

Detta beslut innehåller uppgifter som kan vara belagda med sekretess enligt sekretesslagen (1980:100).

Klagande

medborgare i Ryssland

Överklagat beslut

Migrationsverkets beslut 2001-04-27 i ärende ga 1.

Överlämnat ärende

Utlänningsnämndens ärende

Postadress
103 39 Stockholm
Besöksadress
Gustav Adolfs torg 1

Telefonväxel
08-405 10 00
Telefax
08-723 11 76

E-post: registrator@foreign.ministry.se
Telefax
105 90 MINFOR S

Ärendet

reste enligt egen uppgift in i Sverige den 25 mars 2000. Hon ansökte om asyl den 27 mars samma år och yrkade att hon skulle beviljas uppehålls- och arbetstillstånd samt flyktningförklaring och resedokument.

Som grund för sin ansökan uppgav hon i huvudsak följande. Hon är etnisk tjetjen från Groznyj. Hon är gift och maken är kvar i Tjetjenien. Hon har aldrig varit politiskt aktiv. Hon har inte blivit utsatt för gripande, förhör eller misshandel. Hon har haft ett inrikespass som förvarades i bostaden. Huset som hon bodde i har dock brunnit ner. Hon arbetade på en klinik i Groznyj tillsammans med fyra kollegor. De hjälpte sårade personer ur civilbefolkningen. Två av kollegerna arresterades och hon vet inte vad som hänt dem. En kollega dödades. Hon kan inte återvända hem på grund av kriget. Hon riskerar att straffas av ryssarna eftersom hon arbetat med att ta hand om sårade tjetjener. Hon har ingen möjlighet att bosätta sig i en annan del av Ryssland. Som tjetjen trakasseras man av polis och andra myndigheter. reste till Sverige från Groznyj via St Petersburg och Moskva.

lider av flera sjukdomar. Hon har bl.a. kronisk leverinflammation och en kronisk blodsjukdom och har till styrkande av detta ingivit två läkarintyg. Bl. a. kräver hennes hälsotillstånd att mjälten opereras bort.

Migrationsverket avslag genom beslut den 27 april 2001 ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd samt flyktingförklaring och resedokument och avvisade henne till hemlandet, se bilaga 1.

Beslutet överklagades till Utlänningsnämnden. anförde
bl.a. att hennes allmäntillstånd har blivit sämre än tidigare efter att hon
genomgått en operation.

Utlänningsnämnden begärde kompletterande utredning hos Migrationsverket om . Nämnden ville att frågor skulle ställas om var hennes släktingar (inte enbart kärnfamiljen) i Ryssland är bosatta, hennes kunskaper om Tjetjenien och var hennes inrikespass finns. skulle bl.a. upplysas om vikten av att kunna uppvisa handlingar som styrker identiteten.

Den kompletterande utredningen genomfördes den 7 juni 2002. I utredningen uppgavs bl.a. följande. har ingen identitetshandling. Hon har haft ett gammalt sovjetiskt inrikespass och tror att det blev förstört när hennes hus bombades och förstördes av den ryska armén under kriget i december 1999. Hon har inte möjlighet att skicka efter någon handling från hemlandet. Hon har inga släktingar i Ryssland. Hennes man befinner sig i Groznyj och bor tillsammans med en annan kvinna.

Utlänningsnämnden har den 28 februari 2003 med stöd av 7 kap. 11 § andra stycket 2 och 3 utlänningslagen (1989:529, UtlL) överlämnat ärende till regeringen för avgörande. I överlämnandeskrivelsen har Utlänningsnämnden förordat att tjetjener som flytt från Tjetjenien till följd av konflikten där bör omfattas av skyddsbestämmelsen i 3 kap. 3 § första stycket 2 UtlL. Nämnden har sammanfattningsvis anført att situationen för de tjetjener som har flytt från Tjetjenien inte är sådan i övriga delar av Ryska federationen att det normalt kan krävas att de söker skydd där. När uppehållstillstånd ges med tillämpning av den angivna skyddsbestämmelsen är det enligt nämnden naturligt att tillstånden tidsbegränsas. Se bilaga 2.

Uppgifter om skyddsbehov m.m. i ärendet

har anført bl.a. följande. Hon lämnade Tjetjenien på grund av kriget. Hon har inte varit politiskt aktiv och hon har aldrig blivit utsatt för gripande, förhör eller misshandel. Hon kan inte återvända hem på grund av kriget. Hon riskerar att straffas av ryssarna eftersom hon arbetat med att ta hand om sårade tjetjener. Hon har ingen möjlighet att bosätta sig i någon annan del av Ryssland. Som tjetjen trakasseras man av polis och andra myndigheter.

UNHCR:s ståndpunkt

UNHCR har uttalat sig om asylsökande från Tjetjenien i sin skrivelse *"UNHCR Paper on Asylum Seekers from the Russian Federation in the context of the situation in Chechnya"* från februari 2003. Enligt rapporter som UNHCR erhållit från grupper som arbetar med mänskliga rättigheter och lokala organisationer behandlas inte alla internflyktingar i Ryssland på samma sätt. Det har visat sig vara svårt att få status som s.k. "forced migrant" med åberopande av att man är offer för en konflikt. Behöriga myndigheter har nekat denna status till tjetjener i vissa fall med hänvisning till att den pågående "anti-terroristoperationen", som genomförs av den ryska regeringen, inte kan anses innebära att den allmänna ordningen störs. De flesta som erhållit status som "forced migrants" har anført fruktan för förföljelse av islamistiska fundamentalistiska grupper och inte från federala styrkor. Bara 89 internflyktingar från Tjetjenien beviljades status som "forced migrant" i Ingusjetien under perioden 1 oktober 1999 till 31 december 2002. Ingusjetien accepterar närvaron av tjetjenska internflyktingar men situationen för dessa har blivit alltmer bekymmersam. Internflyktingar i Ingusjetien löper enligt UNHCR en risk att återsändas till Tjetjenien enligt en federal policy. Närheten till konflikten samt de fortsatta militära aktiviteterna i Tjetjenien har också förvärrat situationen. Av dessa skäl avråder UNHCR med bestämdhet mot att betrakta Ingusjetien som ett säkert alternativ för asylsökande med tjetjenskt ursprung. Rättsliga mekanismer och annan assistans som skulle kunna

underlätta för internflyktingar att bosätta sig i områden bortom Tjetjenien och Ingusjetien är inte tillgängliga enligt UNHCR.

Regeringens bedömning

Situationen för civilbefolkningen i den ryska delrepubliken Tjetjenien är osäker. Den humanitära situationen förblir svår. Både den ryska armén och de tjetjenska rebellerna gör sig skyldiga till övergrepp bl.a. i samband med upprepade aktioner och många människor har försvunnit. Allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna förekommer. En bedömning av risken för förföljelse i den mening som avses i 3 kap. 2 § UtlL måste emellertid göras i varje enskilt fall. Den förföljelse som riskeras måste drabba den asylsökande personligen och ha en viss intensitet för att ge grund för skyddsbehov som flykting.

har inte styrkt sin identitet. Av ärendet framgår att hon talar tjetjenska förutom ryska. Hon har kunnat svara på kunskapsfrågor så långt det kan förväntas av henne. Såväl Migrationsverket som Utlänningsnämnden har gjort bedömningen att är etnisk tjetjen från Groznyj. Det har inte framkommit något i ärendet som ger anledning att ifrågasätta detta. har uppgett att hon har lämnat Tjetjenien på grund av kriget och att hon inte varit politiskt aktiv, gripen, förhörd eller misshandlad. Hon har uppgett att hon inte kan bosätta sig i en annan del av Ryska federationen. Den allmänna situationen i Tjetjenien och övriga delar av den Ryska federationen är dock inte sådan att enbart etnicitet kan utgöra en grund för att betrakta henne som flykting. Hon har inte varit föremål för myndigheternas intresse i någon form. Den fruktan för förföljelse hon uppgett, bl.a. på grund av att hon vårdat sårade, kan inte betraktas som välgrundad på det sätt som utgör förutsättningen för ett flyktingskap. kan alltså inte anses vara flykting enligt 3 kap. 2 § UtlL. Hennes överklagande i fråga om flyktingförklaring och resedokument skall därför avslås.

Frågan är därefter om har ett sådant skyddsbehov som avses i 3 kap. 3 § första stycket 1 UtlL. Den fruktan, för att straffas med döden eller med kroppsstraff eller att utsättas för tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, som hon anfört kan inte anses som välgrundad enbart på grund av de allmänna förhållandena i Ryska federationen för tjetjener. Inte heller medför något av det som har anfört att hon personligen skulle vara i fara för att utsättas för en sådan behandling. Hon kan därmed inte heller beviljas uppehållstillstånd på denna grund.

Skyddsbehov kan också föreligga enligt 3 kap. 3 § första stycket 2 UtlL om det råder en yttre eller inre väpnad konflikt i hemlandet.

I folkrättslig mening kännetecknas en intern väpnad konflikt av stridigheter mellan en stats väpnade styrkor och andra organiserade väpnade grupper. Dessa stridigheter måste vara av sådan karaktär att de går utöver vad som kan klassas som inre oroligheter eller som endast utgör sporadiska eller isolerade våldshandlingar. Vidare måste de väpnade grupperna ha ett visst mått av territoriell kontroll vilket tillåter dem att utföra militära operationer. Den nu aktuella skyddsbestämmelsen i utlänningslagen tillkom mot bakgrund av flyktingströmmarna från konflikttrubbade områden under första halvan av 1990-talet. Vid tillämpningen av bestämmelsen finns det utrymme för både en snävare och vidare tolkning av begreppet inre väpnad konflikt än den strikt folkrättsliga definitionen. En avgörande faktor för tolkningen av begreppet i samband med tillämpningen av nämnda bestämmelse i utlänningslagen måste bl.a. vara hur civilbefolkningen drabbas. Konflikten kan vara så intensiv att ett återsändande till den asylsökandes del av landet framstår som otänkbart, samtidigt som möjligheter saknas att sända sökanden till en annan landsdel, se prop. 1996/97:25 s. 99. Avsikten med 3 kap. 3 § första stycket 2 UtlL är bl.a. att erbjuda skydd i sådana situationer.

I Tjetjenien får för närvarande anses råda en inre väpnad konflikt av det slag som åsyftas i 3 kap. 3 § första stycket 2 UtlL. Vad som framkommit i ärendet visar att inte kan återvända till Tjetjenien på grund av denna konflikt. är därmed att anse som skyddsbehövande i övrigt enligt 3 kap. 3 § första stycket 2 UtlL.

I frågan om personer från Tjetjenien kan beredas skydd i andra delar av Ryska federationen hänvisar Utlänningsnämnden i sin överlämnandeskrivelse till olika rapporter från mänskliga rättighetsorganisationer om situationen för ryska medborgare från Tjetjenien som vistas i andra delar av Ryska federationen. Den syn på det inre flyktalternativet, för dessa personer, som framkommer i rapporteringen vinner också stöd av UNHCR:s bedömning. Det s.k. inre flyktalternativet måste därför tillämpas med stor försiktighet för ryska medborgare från Tjetjenien.

Avvisning bör emellertid kunna ske om utredningen i ett ärende visar att den sökande har anknytning till andra delar av den Ryska federationen där han eller hon inte löper risk att återsändas till Tjetjenien, och att inga individuella skyddsbehov föreligger. En sådan anknytning kan t.ex. bestå i att den sökande före inresan till Sverige har bott och haft sin försörjning ordnad i andra delar av federationen. En anknytning skulle också kunna innebära att sökanden har släktingar som är bosatta i andra delar inom federationen och som det skulle vara rimligt för den sökande att i första hand söka stöd hos vid en etablering utanför Tjetjenien. Övervägandena om anknytning till andra delar av den Ryska federationen för asylsökande tjetjener kräver en uttömmande utredning och en noggrann individuell bedömning i varje enskilt fall. Särskilt

avsaknaden av identitetshandlingar och påståenden om att den sökande har klarat sig utan sådana handlingar i hemlandet måste bli föremål för ingående frågor. Användning av språktest och kunskapsfrågor om förhållandena i Tjetjenien kan vara hjälpmedel vid utredningen av om en asylsökande är hemmahörande i Tjetjenien.

Eftersom utredningen i ärendet inte visar att _____ har någon anknytning till övriga delar av Ryska federationen kan det inte, under de nu rådande förhållandena för ryska medborgare från Tjetjenien, rimligen krävas att hon söker sin tillflykt till en annan del av federationen. Överklagandet i fråga om avvisning, uppehålls- och arbetstillstånd skall därför bifallas och _____ skall beviljas uppehållstillstånd.

Utgångspunkten vid tillämpningen av utlänningslagen är att permanent uppehållstillstånd skall beviljas då det föreligger ett skyddsbehov. Beroende på omständigheterna, däribland konfliktens art och omfattning, kan det dock, som Utlänningsnämnden också funnit naturligt, vid tillämpningen av 3 kap. 3 § första stycket 2 UtlL finnas skäl att meddela endast tidsbegränsade tillstånd. Det går inte att göra några generella uttalanden om hur långa tillstånd som i så fall skall medges. Detta måste avgöras beroende på förhållandena i det land eller område som är drabbat av den väpnade konflikten och med beaktande av möjligheten för den skyddsbehövande att senare finna en tillflyktsort i en annan del av hemlandet. Kan en tydlig förbättring av situationen skönjas bör tämligen korta tillstånd ges. Är det svårt att se avsevärda förbättringar inom en nära framtid bör längre tillstånd ges.

Det finns förhoppningar om att utvecklingen i Tjetjenien på sikt kan gå i riktning mot fredligare förhållanden. Från centralt håll har man initierat en politisk process i syfte att uppnå en varaktig fred i regionen. Mer ansvar har lagts på tjetjenerna själva. Folkomröstning om författning och presidentval har ägt rum under 2003. En lösning av konflikten kan dock inte skönjas inom en nära framtid. För att uppnå ett ökat förtroende bland befolkningen i Tjetjenien krävs sannolikt att de övergrepp civilbefolkningen utsätts för upphör. Det finns anledning att noga följa utvecklingen i Tjetjenien. Idag är det emellertid svårbedömt om förväntningarna om en fredlig utveckling kan infrias. Med beaktande av den rådande situationen i Tjetjenien och för tjetjener i andra delar av den Ryska federationen bör längden på det tillstånd som beviljas nu bestämmas till två år.

_____ skall således beviljas tidsbegränsat uppehålls- och arbetstillstånd till och med den 19 februari 2006.

På regeringens vägnar

Kopians överensstämmelse
med originalet intygas

Kopia till

Ju-IM

Ju-PO

Ju-NÅD

UD-EC

UD-FMR

Fi-BA

Utlänningsnämnden

Migrationsverket, Praxisenheten, Norrköping (en dossier

RPS, Rikskriminalpolisen, jourcentralen

tälls)

UTLÄNNINGSNÄMNDEN

BESLUT
2003-02-28

1 (5)

UTRIKESDEPARTEMENTET	
INK	2003-03-04
DNR	UD 2003/342/MAP

Regeringen
Utrikesdepartementet

**Överlämnande av överklagande i fråga om avvisning m.m. rörande
rysk medborgare.**

Migrationsverket avslog den 27 april 2001 ansökningar om
uppehålls- och arbetstillstånd samt flyktingförklaring och resedokument
och avvisade henne till hemlandet. I överklagande som inkom till
Utlänningsnämnden den 21 maj 2001 har yrkat att
Migrationsverkets beslut om avvisning upphävs och att hon beviljas
uppehålls- och arbetstillstånd samt flyktingförklaring och resedokument.

Enligt nämndens bedömning har ärendet sådan betydelse för rikets förhållande
till främmande makt att regeringen bör pröva det. Vidare bedömer nämnden
att det är av särskild vikt för utlänningslagens tillämpning att regeringen avgör
ärendet, vilket kan antas få betydelse för frågan om uppehållstillstånd för en
grupp utlänningar som åberopar huvudsakligen samma skäl till stöd för sin
ansökan om uppehållstillstånd. Ärendet överlämnas därför med stöd av 7 kap.
11 § andra stycket 2 och 3 utlänningslagen (1989:529).

Bakgrund

reste enligt egen uppgift in i Sverige den 25 mars 2000 och
ansökte om asyl. har anfört att hon har flytt från Tjetjenien den
20 mars 2000 och först tagit sig till republiken Kabardino-Balkarien. Hon kan
inte återvända till Tjetjenien på grund av krigssituationen och kan på grund av
bl.a. trakasserier inte heller leva i någon annan del av Ryska Federationen.
Hon har fortsatt resan hit med tåg och lastbil via Moskva. har i
övrigt anfört följande. Hon har arbetat på ett sjukhus i Groznyj som
sjuksköterska. Tillsammans med en och har hon
hjälpit sårade tjetjener ur civilbefolkningen. Två av personerna i gruppen har
gripits och en har dödats. Om hon skulle återvända till Tjetjenien och ryssarna
har vetskap om att hon hjälpt sårade "rebeller" skulle hon straffas för detta.
har även anfört humanitära skäl med hänvisning till att hon
lider av flera sjukdomar och att hon inte kan få vård i hemlandet.

adress	Besöksadress	Telefonväxel	E-post	Telefax
45102 130 STOCKHOLM	Drottninggatan 95 A	08-728 46 00	un@un.se	08-30 15 39

Berättelserna om resan är förhållandevis innehållslösa men asylberättelserna i övrigt är sammanhängande och konsekventa och enligt nämndens mening ägnade att läggas till grund för bedömningen av skyddsbehovet.

Det senaste Tjetjenienkriget, som startade i oktober 1999, har inneburit stora påfrestningar för civilbefolkningen. Stora delar av infrastrukturen har förstörts. Många har blivit hemlösa efter att ha fått fly från sina hem. Läget för civilbefolkningen i Tjetjenien är osäkert. Den ryska armén gör sig skyldig till brott mot de mänskliga rättigheterna. Övergrepp har skett i samband med upprepningsaktioner och många människor har försvunnit. Därtill kommer att det finns en överhängande risk för civilbefolkningen att även komma i konflikt med rebellgrupper som söker värva medlemmar till sina arméer. Många kan därvid hamna i en konfliktsituation i striden mellan rebellgrupper och ryska trupper. Situationen har lett till att 160 000 tjetjener befinner sig som internflyktingar i Tjetjenien. Mer än 350 00 personer har flytt från republiken, varav huvuddelen flytt till Ingusjetien. 30 000 har flytt till andra delar av den ryska federationen. I Centralasien finns cirka 10 000 tjetjener som söker skydd. Många har också sökt sin tillflykt till Öst och Västeuropa. I Västeuropa rör det sig om mellan 15 000 - 20 000 personer. I Sverige kan antalet personer från Tjetjenien som söker skydd uppskattas till cirka 200. I så gott som samtliga länder i Västeuropa har de som sökt skydd och som kunnat påvisa asylskäl blivit ansedda som flyktingar. För dem som inte bedömts ha asylskäl är läget annorlunda. De har i de flesta länder ansetts kunna uppehålla sig i andra delar av Ryska federationen än Tjetjenien. Verkställighet synes dock ha skett i få fall.

Bedömning

Flyktingar och skyddsbehövande i övrigt har enligt 3 kap. 4 § utlänningslagen (UtlL) rätt till uppehållstillstånd. I de ärenden som nu överlämnas till regeringen bedömer nämnden att klagandena inte är flyktingar.

Med skyddsbehövande i övrigt avses enligt 3 kap. 3 § första stycket 2 UtlL bl.a. en utlänning som inte är flykting men som har lämnat sitt hemland därför att han behöver skydd på grund av yttre eller inre väpnad konflikt. Bestämmelsen är tillämplig på situationen i Tjetjenien. Det utesluter självfallet inte, att i vissa fall flyktingbestämmelsen i 3 kap. 2 § i stället kan vara tillämplig.

I motiven till skyddsbestämmelsen i 3 § första stycket 2 UtlL framhålls, att det är av särskilt intresse om det för dessa skyddsbehövande finns ett s.k. inre flyktalternativ (prop. 1996/97:25 s. 101). Med det menas att sökanden har möjlighet att leva inom en del av hemlandet och där kan få skydd och även rörelsefrihet och möjlighet till försörjning. I propositionen sägs att en ytterligare förutsättning självfallet måste vara att sökanden kan ta sig till ett sådant område på ett säkert sätt. Under sådana förutsättningar föreligger inget behov av fristad i Sverige.

Betydelsen av ett inre flyktalternativ aktualiseras även vid fastställande av

flyktingskap och behandlas bl.a. i artikel 91 i FN:s flyktingkommissaries Handbok om förfarandet och kriterierna vid fastställande av flyktingars rättsliga ställning. Det framhålls att vid etniska konflikter eller svårare oroligheter innefattande förhållanden såsom inbördeskrig, kan förföljelse av en specifik etnisk eller nationell grupp förekomma i endast en del av landet. I sådana situationer, sägs det i artikeln, kommer en person inte att uteslutas från möjligheten att erhålla flyktingskap endast på grund av att han kunde ha sökt tillflykt i en annan del av landet, om det under rådande omständigheter inte hade varit rimligt att förvänta sig av honom att göra detta. Det har vidare i doktrinen framhållits att något inre flyktalternativ inte föreligger, om förhållandena i området inte uppfyller grundläggande krav i fråga om medborgerliga, politiska eller ekonomiska rättigheter eller om säkerheten där på annat sätt är illusorisk eller oförutsägbar (Hathaway, *The Law of Refugee Status*, 1992, s. 134). Samma krav bör enligt Utlänningsnämnden ställas vid bedömningen av ett inre flyktalternativ, oavsett om frågan gäller fastställande av flyktingskap eller skydd vid yttre eller inre väpnad väpnad konflikt.

Att de tjetjener som har lämnat Tjetjenien på grund av de pågående krigshandlingarna där, inte nu kan förutsättas återvända dit och därför är i behov av skydd torde stå klart. Civilbefolkningen utsätts inte endast för krigshandlingar och allvarliga övergrepp från de ryska trupperna utan även för hot och övergrepp från rebellsidan. Någon ändring av situationen i en nära framtid kan knappast förutses. Fråga uppkommer då om förhållandena för tjetjenerna i övriga delar av Ryska Federationen är sådana, att de där kan anses ha ett inre flyktalternativ.

Det finns en omfattande rapportering från bl.a. myndigheter, FN:s flyktingkommissarie och organisationer, engagerade för mänskliga rättigheter, angående situationen för tjetjener inom Ryska Federationen utanför Tjetjenien och grannrepubliken Ingushetien. Här bör särskilt nämnas Memorial Human Rights Centers rapport från hösten 2002, *The Internally Displaced Persons from Chechnya in the Russian Federation*. Utlänningsnämnden har skaffat sig ytterligare information vid en utredningsresa till Moskva. Redovisade fakta ger en ensartad och tydlig bild av att tjetjener som lämnat Tjetjenien – eller Ingushetien – på grund av kriget utsätts för en omfattande diskriminering från polisens och andra myndigheters sida i övriga delar av federationen. Den tar sig i korthet uttryck bl.a. på sätt som framgår av det följande.

Det s.k. propiskasystemet som tillämpades under Sovjettiden gjorde det möjligt för myndigheterna att utöva kontroll över sovjetmedborgarna. Det var polismyndigheterna som hade att tillämpa systemet och som kunde bevilja eller vägra medborgarna att vistas inom ett visst område.

Fastän detta system numera har avskaffats och enligt rysk federal lag är förbjudet har flera lokala myndigheter uppsatt stränga regler beträffande villkor att få uppehålla sig och bosätta sig inom myndighetens område. Den ryska statsmaktens relativa svaghet gör det möjligt att sätta sig över den federala lagens bestämmelser. Statsmaktens vilja och förmåga att ingripa mot de lokala bestämmelserna är begränsad. På grund härav har det varit möjligt

för de lokala myndigheterna att i praktiken reglera vilka som skall få bo och uppehålla sig i respektive kommun. Vad avser personer från Tjetjenien tillkommer att det finns en önskan från de federala myndigheternas sida att flyktingar från Tjetjenien återvänder dit. Det finns t.ex. en överenskommelse mellan Tjetjenien och Ingusjetien om återvändande.

Tjetjener som under det pågående kriget tvingats fly från hemrepubliken har, till skillnad från andra grupper i samma situation, helt förvägrats föreskriven status som s.k. forced migrant, vilket innebär att de berövas den därav följande rätten till bl.a. socialt understöd, hjälp till anställning, sjukvård och skola för barnen. Trots att propiskasystemet har avskaffats och genom federal lagstiftning ersatts med en ordning med registrering på den adress personen har valt för sin bosättning har, som nämnts, myndigheterna utanför Tjetjenien och Ingusjetien i mycket stor utsträckning vägrat tjetjener permanent registrering. I särskild grad gäller detta i Moskva, S:t Petersburg och andra större städer men det tillämpas även i övriga delar av federationen. Utan att kunna visa upp permanent registrering är tjetjenerna hänvisade till en illegal vistelse där de uppehåller sig och blir därmed även föremål för fortlöpande kränkningar från polisens sida. Deras utsatthet bl.a. vid poliskontroller förstärks av att de är dokumentlösa, eftersom de vägras inrikespass och utrikespass med hänvisning till att dessa får skaffas i Tjetjenien, dit de inte kan eller vågar återvända. Deras möjligheter till anställning utanför den "svarta sektorn" är starkt begränsade på grund av frånvaron av registrering och identitetsdokument. Detsamma gäller bostad. Det förekommer utpressning från polisens sida mot arbetsgivare respektive hyresvärdar för att förmå dessa att säga upp tjetjener. Utan registrering är tjetjenerna vidare avstängda från bl.a. rätten till pension, barnbidrag och socialbidrag. Härtill kommer att de utsätts för frekventa poliskontroller, visiteringar och husrannsakingar samt arresteringar. I samband med sådana polisingripanden förekommer inte sällan misshandel och krav på muta samt slutligen deportering utanför kommunen. Till det som nu sagts kan läggas den allmänt förhärskande och av myndigheter uppmammade animositeten hos befolkningen mot personer med ursprung från Kaukasien och särskilt då tjetjener, vilken sannolikt har ytterligare förstärkts efter gisslantagningen i Moskva i oktober 2002.

Sammanfattningsvis anser nämnden att tjetjener som flytt från Tjetjenien till följd av konflikten där omfattas av skyddsbestämmelsen i 3 kap. 3 § första stycket 2 UtlL. Nämnden bedömer vidare, mot bakgrund av vad som förut sagts, att situationen för de tjetjener som har flytt från republiken inte är sådan i övriga delar av Ryska Federationen, att det normalt kan krävas att de söker skydd där. När uppehållstillstånd ges med tillämpning av den angivna skyddsbestämmelsen är det enligt nämnden naturligt att tillstånden tidsbegränsas.

Av utredningen får anses framgå att har lämnat Tjetjenien på grund av inre väpnad konflikt och är i behov av skydd. Eftersom det inte rimligen kan krävas av henne att hon söker tillflykt i en annan del av Ryska Federationen förordar Utlänningsnämnden att överklagandet i fråga om

avvisning, uppehålls- och arbetstillstånd bifalls samt att överklagandet
beträffande flyktingförklaring och resedokument avslås.

I handläggningen av detta ärende har deltagit - förutom undertecknade -
ställföreträdande generaldirektören och ordföranden

generaldirektör

utlänningsnämndsråd

Region Väst
Asylenheten

BESLUT
2001-04-27

Diarienummer

SÖKANDE. ÄRENDE

Efternamn	Förnamn	Födelseid	Medborgare i Ryska Federationen
-----------	---------	-----------	------------------------------------

Adress:

Språk: Ryska

Offentligt biträde/ombud:

Ärende: Avvisning, uppehållstillstånd m.m.

Inläga från offentliga biträdet/ombudet inkom: 2001-01-22 och 2001-04-25.

BESLUT

ansökan om uppehållstillstånd och arbetstillstånd avslås. Ansökan om flyktingförklaring och resedokument avslås likaså.

avvisas enligt 4 kap. 1 § första stycket 1 och 2. utlänningslagen (1989:529).

Verkställighet skall ske till hemlandet om sökanden inte visar att mottagande kan ske i ett annat land.

RÄTTSREGLER

Enligt 3 kap. 4 § utlänningslagen har en utlänning rätt till uppehållstillstånd om han enligt 3 kap. 2 eller 3 §§ samma lag är flykting eller skyddsbehövande i övrigt. Med skyddsbehövande i övrigt avses en utlänning som i andra fall än som avses i 2 § lämnat det land, som han är medborgare i, därför att han (1.) känner välgrundad fruktan för att straffas med döden eller med kroppsstraff eller att utsättas för tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, (2.) på grund av en yttre eller inre väpnad konflikt behöver skydd eller på grund av en miljökatastrof inte kan återvända till sitt hemland, eller (3.) på grund av sitt kön eller homosexualitet känner välgrundad fruktan för förföljelse. Som skyddsbehövande skall även anses den som är statslös och som av samma skäl befinner sig utanför det land där han tidigare haft sin vanliga vistelseort och på i första stycket angivna grunder inte kan eller på grund av sin fruktan inte vill återvända dit.

Enligt 4 kap. 6 § utlänningslagen skall, om en ansökan om uppehållstillstånd avslås medan utlänningen befinner sig i Sverige, samtidigt beslut meddelas om avvísning eller utvisning, om inte särskilda skäl talar mot detta.

När Migrationsverket beslutar om avvísning får enligt 4 kap. 14 § utlänningslagen beslutet förenas med förbud för utlänningen att under viss tid återvända till Sverige utan tillstånd av verket.

SKÄLEN FÖR BESLUTET

Migrationsverket erinrar om att vissa av uppgifterna i detta beslut kan omfattas av bestämmelserna i 7 kap. 14 § sekretesslagen (1980:100).

Ansökan, utredning och yrkanden

reste enligt egen uppgift in i Sverige den 25 mars 2000 och ansökte den 27 mars samma år om asyl. Hon har i huvudsak uppgett följande. Hon är etnisk tjetjen från Groznyj, Tjetjenien. Hon arbetade på en klinik i Groznyj tillsammans med två andra . De hjälpte sårade personer ur civilbefolkningen, d v s tjetjener. Två av personerna i gruppen greps och en blev dödad. vet inte vad som hänt med de gripna. är gift och maken är kvar i Tjetjenien. Hon kan inte återvända till Tjetjenien på grund av kriget. Skulle ryssarna få tag på henne och få klart för sig att hon arbetat med att ta hand om sårade "rebeller", som tjetjenerna kallas för, kan hon straffas för detta. Hon har heller ingen möjlighet att bosätta sig i en annan del av Ryssland. Som tjetjen trakasseras man av polis och andra myndigheter och att vara tjetjen räcker för att man frihetsberövas när man påträffas.

lider av flera sjukdomar. Hon har kronisk lever inflammation och kronisk njurinflammation och återkommande urinvägsinfektioner. Dessa är behandlingsbara. Hon har också en blodsjukdom, (kronisk ITP) som innebär ett sänkt antal blodplättar. Sjukdomen innebär en blödningsrisk proportionellt till hur låga blodplättarna är. Enligt ett intyg från överläkare på utfärdat i april 2001, har hon behandlats med kortison och haft endast små blödningsymtom. För att om möjligt kunna sluta med kortisonbehandlingen planeras ett borttagande av mjälten. Riskerna med att vara utan mjälte är relativt små, men det finns en risk att patienten på sikt drabbas av vissa infektioner som kan få dödligt förlopp. Ca 75 % av patienter med kronisk ITP får en godtagbar förhöjning av blodplättarna om mjälten tas bort. Resterande 25 % kommer att kräva mer eller mindre

avancerade medicinska insatser för att hålla blodplättarna på en bra nivå och för att minimera blödningsrisken.

Bedömning

De allmänna förhållandena i Tjetjenien utgör inte grund för asyl i Sverige. Inte heller utgör den allmänna situationen för personer av tjetjenskt ursprung i Ryssland grund för uppehållstillstånd i Sverige. Det är känt för Migrationsverket att det bl. a. i Moskva, men även i S:t Petersburg, förekommer att personer av kaukasiskt ursprung stoppas av polis som vill kontrollera deras mantalsskrivningstillstånd och att enskilda polismän i vissa fall utsätter dem för kortare frihetsberövanden där de löper risk att behandlas illa. Existensen av dessa kontroller grundar emellertid inte en generell rätt till att erhålla skydd i Sverige.

har därför inte gjort sannolikt att hon på anförda skäl skulle beviljas uppehållstillstånd som flykting enligt 3 kap. 2 § utlänningslagen eller som skyddsbehövande enligt 3 kap 3 § samma lag.

Enligt 2 kap 4 § 5. utlänningslagen kan uppehållstillstånd beviljas på humanitära skäl. I prop. 1996/97:25 s 108 f hänvisas till ett antal beslut fattade av regeringen 1994 beträffande humanitära skäl till följd av sjukdom. I dessa anges att tillstånd för bosättning beviljas endast i undantagsfall, när det är fråga om en livshotande sjukdom för vilken adekvat vård inte kan ges i hemlandet. De humanitära aspekterna måste vägas mot de ekonomiska åtagande som kan bli en direkt eller indirekt följd av att tillstånd beviljas. Särskilt måste beaktas de åtaganden utöver det enskilda fallet som kan bli följden av att tillstånd beviljas. Sverige kan på många områden erbjuda medicinsk vård på en högre nivå än många andra länder. Samtidigt är våra vårdresurser begränsade. Vi har inte möjligheter att i någon större utsträckning ta emot människor som söker sig hit från andra länder i huvudsakligt syfte att få en bättre vård här än i hemlandet.

I princip bör krävas att vården eller behandlingen kan leda till en förbättring av tillståndet eller att behandlingen är nödvändig. Vidare måste det beaktas om det föreligger någon möjlighet till vård i hemlandet. Enbart den omständigheten att vården i Sverige håller en högre kvalitet kan inte utgöra grund för tillstånd.

Migrationsverket bedömer att utredningen inte ger vid handen att hälsotillstånd för närvarande är så allvarligt att uppehållstillstånd på humanitära skäl bör beviljas. Inte heller finns annan grund för att bevilja uppehållstillstånd.

Ansökan om asyl och om uppehållstillstånd skall följaktligen avslås. skall därmed också avvisas. Även ansökan om flyktingförklaring och resedokument skall då avslås.

UNDERRÄTTELSE OM BESLUT

Sökanden underrättas om beslutet genom att en kopia därav överlämnas.

ÖVERKLAGANDE

Formulär bifogas.

För Migrationsverket

Avdelningsdirektör

Avdelningsdirektör

Original till

Dossier

Kopia till

Sökanden (med mottagningsbevis)
Biträdet/ombudet
Migrationsverkets mottagningsenhet